

- vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje, ili podredno, u potpunosti prihvatiti zahtjev iznesen u prvom stupnju;
- naložiti drugoj stranci u žalbenom postupku snošenje troškova tog postupka te postupka u prvom stupnju.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe tri prigovora protiv rješenja Općeg suda donesenog 27. veljače 2014.

U okviru prvog žalbenog razloga, žalitelj najprije navodi da je Opći sud pogrešno protumačio članak 263. UFEU-a, članke 90. i 91. Pravilnika o osoblju ⁽¹⁾ te članke 2. i 35. Zajedničkih pravila o zdravstvenom osiguranju za dužnosnike Europskih zajednica. S jedne strane, žalitelj smatra da pobijano rješenje zahvaćeno pogreškom koja se tiče prava jer je Opći sud ocijenio da tužba bivših članova Suda protiv akata kojima im se nanosi šteta u području pokrivenosti zajedničkim sustavom zdravstvenog osiguranja (RCAM) isključivi temelj nalazi u članku 263. UFEU-a pa je treba podnijeti u roku od 2 mjeseca koji predviđa ta odredba. S druge strane, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava ocijenivši da članak 90. stavak 2. Pravilnika o osoblju nije primjenjiv na članove i bivše članove Suda.

Žalitelj, potom, u okviru drugog žalbenog razloga, ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava odbijajući primijeniti sudsku praksu u pogledu pogreške koja se može opravdati.

U okviru trećeg žalbenog razloga, žalitelj navodi da je primjena članka 111. Poslovnika Općeg suda zahvaćena pogreškom koja se tiče prava kao i povredom postupka. Žalitelj, naime, osporava da je tužba podnesena Općem sudu ocijenjena „očito“ nedopuštenom, što ga je spriječilo da se izjasni o prihvaćenom razlogu nedopuštenosti. Opći je sud protivno članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima također povrijedio pravo žalitelja na pravično suđenje i njegova prava obrane, a osobito pravo da bude saslušan te pravo na učinkovito pravno sredstvo.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 723/2004 od 22. ožujka 2004. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica kao i uvjeta zapošljavanja koji se primjenjuje na ostale službenike Europskih zajednica (SL L 124, str. 1).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2014. uputio Symvoulis tis Epikrateias (Grčka) – Konstantinos Maistrelis protiv Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaionaton

(Predmet C-222/14)

(2014/C 235/11)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulis tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Konstantinos Maistrelis

Tuženik: Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaionaton

Prethodna pitanja

Treba li odredbe Direktive 96/34/EZ ⁽¹⁾ i Direktive 2006/54/EZ ⁽²⁾ koje se primjenjuju u predmetnom slučaju tumačiti u smislu da im je protivna nacionalna odredba poput sporne odredbe članka 53. stavka 3. podstavka 3. Zakona br. 3528/2007 kojim je propisano da javni službenik nema pravo na roditeljski dopust ako njegova supruga nije zaposlena ili ne obavlja nikakvu djelatnost, osim ako se smatra da ona nije u stanju voditi brigu o djetetu zbog teške bolesti ili invalidnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 96/34/EZ od 3. lipnja 1996. o Okvirnom sporazumu o roditeljskom dopustu koji su zaključili UNICE, CEEP i ETUC (SL L 145, str.4.).

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka) (SL L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.).